

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Forhandling om ministeren for kulturelle anliggendes redegørelse af 23. marts 1982:*Redegørelse om idrætten.*

(Redegørelse nr. R 7. Anmeldt 23/3 82. Redegørelsen givet 23/3 82. Meddelelse om forhandling 23/3 82).

*Forhandling***Jimmy Stahr (S):**

Jeg vil gerne starte med at takke kulturministeren for redegørelsen om idræt. Den berører mange væsentlige punkter, og jeg ser frem til en god debat her i tinget i dag. Jeg håber også, den kan blive saglig, selv om jeg måske var lidt forundret over at se hr. Ole Bernt Henriksens første reaktion på redegørelsen. Inden trykket var tørt, kunne hr. Ole Bernt Henriksen meddele Berlingske Tidende, at ministeren nærmest var kriminell, men man har jo før hørt sportsfolk forsøge at skryde før kampen, så lad os håbe, at den alligevel kan blive saglig.

Jeg vil gerne starte dér, hvor kulturministeren slutter, med at sige, at Danmark har en tradition for selvstændige foreninger og organisationer, og at alt, hvad vi gør på idrættens område, må ske i et nøje samarbejde med idrætten. Vi kan ikke undvære idrætten, og vi kan ikke undvære det frivillige arbejde, der gøres af tusindvis af mennesker landet over. Det sker ofte, at man fra idrættens side anklager os politikere for, at vi ikke i snævrere forstand har en idrætspolitik. Det vil jeg nu godt være med til at lave, men jeg

kan ikke forestille mig, at idrætten ønsker at få en bestemt politik fra folketingets side så at sige trukket ned over hovedet på sig. Jeg tror mere, at det, som idrætten ønsker, er nogle holdninger, der udmønter sig i en aktiv støttepolitik for idrætten, og det finder jeg er et fornuftigt ønske.

Og når vi taler om støtte, kan vi lige så godt med det samme gribe om den nælde, der hedder elite og bredde, for herom handler jo en del af støtteproblemet.

Jeg tror, det på mange måder er ulykkeligt, at vi er kommet ind i denne opdeling mellem elite og bredde, først og fremmest fordi det er en næsten umulig størrelse at arbejde med, da det er to sider af den samme sag, nemlig idræt. Jeg læser også ministerens redegørelse på denne måde. Ministeren bruger et billede af en trekant, hvor bredden vokser og toppen bliver spidsere, men elite og bredde er altså begge dele af den samme trekant.

Jeg kunne måske godt forestille mig, at man gjorde billedet lidt fyldigere, for den store trekant består jo i virkeligheden af mange små trekanter, spidse og med bredde. Elite findes på mange forskellige niveauer. Da jeg i sin tid kom på ABs førstedrengehold, var jeg absolut, i hvert fald efter egen formening, elite i forhold til tredjeholdene og lagkageholdene, men i forhold til juniorer og ynglinge var jeg tydeligvis bredde. Det samme oplever jeg nu, når jeg ser Borups førstehold spille; så er det en elite i Borup, selv om holdet spiller i Sjællands serie 3, og sådan kan man blive ved. Ministerens billede kan bruges, men det må udbygges, og dette er selvfølgelig med til at komplicere støtten.

Vi må også forestille os noget uden for trekanten, for idræt lever heldigvis ikke i et tomrum. Vi kan bl.a. forestille os tilskuerne. Jeg kan ikke altid forstå den forargelse, man hører fra forskellige sider, over de sløve tilskuere enten omkring banen eller ved TV. Tilskuerne er nødvendige, de er en moralsk støtte, de er en økonomisk støtte, og så er det for øvrigt altid rart med tilskuere, selv politikere kan ikke få nok af dem. Det er legalt at være tilskuer, og der er ingen grund til forargelse over sløvhed. Hvem forlanger f.eks. i teatret, at tilskuerne til en balletforestilling selv skal kunne danse? Tilskuerne, hvoraf mange i øvrigt er aktive sportsudøvere i andre sammenhænge, er en del af den store